

GOŃCZY ISTRYJSKI KRÓTKOWŁOSY

(Istarski Kratkodlaki Gonič)

Pochodzenie: Chorwacja.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 15.01.1973

Użytkowość: Doskonały pies gończy, zwłaszcza w polowaniu na zające i lisy. Może być wykorzystywany jako posokowiec.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.2. Średnie psy gończe.
Podlega próbom pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies o szlachetnej sylwetce; umaszczenie śnieżnobiałe z żółto-pomarańczowymi plamami; włos krótki i delikatny; głowa długa, wąska i sucha; tułów sprężysty; ogon cienki, noszony lekko wygięty; głos przenikliwy (ostry), donośny o stałym natężeniu.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość ciała musi być większa o 10 % od wysokości w kłębie.

GŁOWA:

Długość głowy od 20 do 24 cm.

Mózgoczaszka:

Czaszka: patrząc z profilu, guz potyliczny dobrze wykształcony, czoło lekko wypukłe, z łagodnym przejściem w prosty grzbiet nosa. Patrząc z góry, czoło jest wydłużone, raczej wąskie, bez zmarszczek, z widocznym stopem.

Stop delikatny, bez wyraźnego przełamania.

Trzewioczaszka:

Kufa długa, szeroka u nasady, stopniowo zwężająca się w kierunku nosa, grzbiet nosa prosty.

Nos czarny lub szary, nozdrza otwarte.

Wargi napięte, przylegające do szczęk, delikatne, nie obwisłe.

Szczęki/uzębienie: zęby mocne, zgryz nożycowy, uzębienie kompletne.

Oczy owalne, wyraziste, lecz nie wyłupiaste, tęczówka ciemna, powieki czarne lub szare, spojrzenie żywe.

Uszy delikatne, szerokie u nasady, zwężające się ku końcowi, osadzone nieznacznie powyżej linii oczu. Średniej długości, wyciągnięte w kierunku nosa, sięgają do kłów.

SZYJA:

Mocna, lekko wysklepiona, mocno połączona z głową. Noszona lekko ukośnie w stosunku do tułowia. Długość szyi, od guza potylicznego do kłębu wynosi 15 - 20 cm. Skóra napięta, bez podgardla.

TUŁÓW:

Grzbiet prosty, szeroki, muskularny, linia grzbietu lekko opadająca w kierunku zadu.

Kłęb widoczny, ale nie wyrazisty.

Klatka piersiowa głęboka, sięgająca nie niżej niż do łokci, jej obwód zwykle przekracza wysokość w kłębie (do 12 cm). Żebra wysklepione. Przedpiersie dobrze rozwinięte, ale rękoność mostka słabo widoczna.

Zad długi i szeroki, prosty lub lekko pochylony, dłuższy u suk. Guzy biodrowe ledwo dostrzegalne.

Brzuch podkasany.

OGON:

Mocny u nasady, zwężający się ku końcowi, pożądanym dłuższy, nadający psu szlachetny wygląd. Osadzony wysoko, średniej długości, sięgający do stawu skokowego. Noszony lekko wygięty.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki długie, skośne, dobrze umięśnione i związane z klatką piersiową. Kąt łopatkowo-ramienny wynosi 90°.

Przedramię zawsze proste, pionowe i muskularne.

Łokcie nie odstające.

Śródrezcze krótkie, strome, nachylone pod kątem min. 10° (od pionu).

Łapy delikatne, palce związane, raczej kocie niż zajęcze, opuszki wypukłe i twarde, pazury mocne.

Kończyny tylne: patrząc od tyłu, udo, podudzie, staw skokowy i śródstopie leżą w jednej linii.

Udo krótkie, szerokie i muskularne, rzepka wysoko osadzona i szeroka.

Podudzie długie, skośne, umięśnione.

Staw skokowy mocny.

Śródstopie krótkie, pionowe lub lekko pochylone (10 - 20° od pionu).

Łapy podobne jak przednie, jednakże trochę dłuższe.

RUCH:

Chody bardzo elastyczne i żywe.

SKÓRA:

Elastyczna, napięta, nie tworzy fałd, ciemnoróżowa.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść krótka, delikatna, gęsta, błyszcząca, czasami dłuższa na tylnej powierzchni ud i dolnej stronie ogona, co nie jest pożądane.

Umaszczenie: podstawowy kolor to śnieżnobiały. Uszy pomarańczowe. Kolor pomarańczowy przechodzi od uszu pokrywając skronie, aż po obwódki oczu, tworząc piękną, charakterystyczną maskę. Na czole występuje mniejsza lub większa pomarańczowa gwiazdka. Na tułowiu, a najczęściej w okolicy nasady ogona występują mniejsze lub większe, żółto-pomarańczowe łaty. Nie mogą być one jednak na tyle liczne by tłumić kolor podstawowy. Kolor łat musi być wyraźny, nie może być zbyt jasny lub zbyt ciemny (kasztanowy). Umaszczenie tricolor jest niedopuszczalne, nawet jeśli występują pojedyncze włosy w innym kolorze. Dopuszczalne jest umaszczenie całkowicie białe, bez żadnych łat.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: od 44 do 56 cm.

Pożądana wysokość dla psów 50 cm, dla suk 48 cm.

Waga optymalna około 18 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

- częściowy brak pigmentacji nosa, warg i powiek,
- grzbiet karpowaty lub łękowaty,
- zad zbyt spadzisty,
- brzuch podkasany lub beczkowaty.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- zbyt mała lub zbyt duża wysokość w kłębie,
- dysproporcje między wysokością w kłębie a długością tułowia,
- krótka, spiczasta lub zbyt mocna kufa,
- krótka głowa,
- przodozgryz, tyłozgryz lub zgryz przemienny,
- różnobarwne oczy,
- brak pigmentacji warg i powiek,
- zbyt wysoko osadzone uszy,
- wykrzywione przedramię,
- odstające łokcie,

- długi włos,
- inne kolory łat niż żółto-pomarańczowe,
- zniekształcony ogon, skręcony na bok, spiralny lub szczątkowy (skrócony)

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.